เรื่องผีและวิญญาณ

เรื่อง เจ้าหนี้ร้องไห้

เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ ๑๗๙ ในชุด **กฎแห่งกรรม** ของ คุณ **ท. เลียงพิบูลย์** เป็นเรื่องของวิญญาณ **ส.ต.ต.ปิ่น ละออพันธุ์** มาเข้าฝันภรรยา ให้นำเงินไปชำระหนี้ค่ากาแฟที่เป็นหนี้เจ๊ก ซึ่งเรื่องนี้เป็นตัวอย่างที่ดีของวิญญาณที่มีความซื่อสัตย์ แม้ตายไปแล้วก็ยังมีความสำนึกรับผิดชอบว่าควรจะชำระหนี้ที่ยังค้างอยู่ ซึ่งเรื่องนี้ได้รับการบอกเล่ามาจาก **พล.ต.อ.ปราโมทย์ จงเจริญ** อดีตเอกอัครราชทูตไทยประจำรัสเซีย

เรื่องมีอยู่ว่า **ส.ต.ต.ปิ่น ละออพันธุ์** เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุรถประจำทางที่ **ส.ต.ต.ปิ่น ละออพันธุ์** นั่งไปต่างจังหวัดถูกรถอีกคันชนคว่ำ แล้วคันเกียร์รถประจำทางเสียบปักอกด้านซ้ายของ **ส.ต.ต.ปิ่น** ดังนั้น **ส.ต.ต.ปิ่น** จึงหลุดกระเด็นออกไปนอกรถ แล้วถูกกระสอบข้าวสารที่บรรทุกอยู่บนหลังคารถตกลงมาทับถึงแก่ความตายทันที

หลังจากตายไปแล้ว ๕ วัน **คุณประภา** ภรรยาได้ฝันเห็น **ส.ต.ต.ปิ่น** มาร้องเรียกที่หน้าบ้าน ให้เอาเงินไปใช้หนี้ **เจ๊กหูตูบ** ค่ากาแฟที่เป็นหนี้อยู่ 73 บาท และมีเศษสตางค์ด้วย **คุณประภา** ภรรยาได้ไปพบ **"เจ๊กหูตูบ"** ถามเรื่องค่ากาแฟที่เป็นหนี้อยู่ ปรากฏว่าเป็นความจริงตามฝัน **คุณประภา**จะใช้หนี้ให้ แต่**เจ๊กหูตูบ**ไม่ยอมรับเงินที่ **ส.ต.ต.ปิ่น** เป็นหนี้ กลับขอให้**คุณประภา**นำเงินจำนวนนี้ไปทำบุญอุทิศกุศลให้ **ส.ต.ต.ปิ่น**

เจ๊กหูตูบ ถึงกับร้องไห้โฮออกมาด้วยความตื้นตันใจในความซื่อสัตย์ของ **ส.ต.ต.ปิ่น** แม้ว่าสังขารจะแตกดับไปแล้ว วิญญาณก็ยังเป็นห่วงหนี้สินที่ยังเป็นหนี้ **เจ๊กหูตูบ** อยู่ เป็นเรื่องที่น่ายกย่องวิญญาณของ **ส.ต.ต.ปิ่น** เป็นอย่างสูง ที่นับว่าหาได้ยากในยุคปัจจุบัน เพราะแม้ว่ายังมีชีวิตอยู่ก็ยังบิดพลิ้วไม่ยอมชำระหนี้กันเป็นส่วนมาก.

....

เรื่อง ปากมนุษย์

นับเป็นเรื่องที่ ๑๙๐ ในชุด **กฎแห่งกรรม** ของ **คุณท. เลียงพิบูลย์** เป็นเรื่องที่ **คุณไพศาล ปิตตะพันธ์** ได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับวิญญาณที่มีพลังแสดงฤทธิ์เดช ให้คุณไพศาลและพวกที่ไปอยู่ด้วยกันพบเห็นด้วยตนเอง เนื้อเรื่องมีอยู่ว่า

คุณไพศาล ปิตตะพันธ์ ได้ไปตกลงเช่าบ้านหลังหนึ่งที่อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา เมื่อพ.ศ. ๒๕๐๖ เพื่อไว้พักอาศัยชั่วคราวระหว่างรับเหมาขนหินลูกรังส่งบริษัทอิตัลไทย เพื่อนอยู่รวมกันเป็นคณะทำงานรวม ๑๒ คน บ้านหลังนี้เป็นบ้านไม้หลังใหญ่มีบริเวณกว้างขวาง เจ้าของบ้านทิ้งร้างไว้ไม่มีใครเช่า ตกลงเช่าได้ถูกมากเพียงเดือนละ ๑๐๐ บาทเท่านั้น

เจ้าของบ้านบอกว่าบ้านนี้ผีดุ ไม่มีใครกล้าอยู่ มีคนมาเช่าอยู่หลายรายแต่อยู่ได้ไม่เกิน ๓ วัน ก็ต้องรีบขนของออกจากบ้านไปทุกราย แต่คุณไพศาลเป็นคนไม่กลัวผี จึงตกลงเช่าทันที เพราะเห็นว่าเป็นบ้านหลังใหญ่ ราคาค่าเช่าถูกมาก เมื่อตกลงกับเจ้าของบ้านแล้ว คุณไพศาลกับคณะก็ขนข้าวของเข้าไปอยู่ทันทีในคืนแรก ระหว่างรับประทานอาหารค่ำต้องจุดตะเกียง เพราะยังไม่มีไฟฟ้าใช้

บ้านหลังนี้อยู่ห่างจากตัวอำเภอออกไปประมาณหนึ่งกิโลเมตร ระหว่างที่คณะของคุณไพศาลทั้ง ๑๒ คน กำลังนั่งล้อมวงกินข้าวกัน ๒ วง ก็ปรากฏว่าแสงสว่างจากตะเกียงรั้วเริ่มหรี่ลง บนเพดานเหนือศีรษะของพวกคุณไพศาล ก็บังเกิดเสียงลั่นครืน เหมือนว่าเพดานกำลังถล่มลงมา ทำให้ต่างคนต่างแหงนหน้าดูเพดาน ก็เห็นก้อนดำใหญ่ขนาดเท่าบาตรพระห้อยโตงเตงอยู่ ทำท่าว่าจะตกลงมาทับวงสำรับกับข้าวทั้ง ๒ วง

ทันใดนั้นแสงตะเกียงรั้วทั้ง ๓ ดวง ก็ดับลงทันทีเหมือนมีใครมาเป่าดับ พร้อมกันนั้นทุกคนก็เห็นก้อนใหญ่สีดำตกลงมา เสียงกระทบถ้วยชามคล้ายว่าแตกกระจายไปคนละทางสองทาง แต่เมื่อจุดตะเกียงสว่างตามเดิมแล้ว ก็รู้สึกแปลกประหลาดที่ถ้วยชามยังคงใส่อาหารอยู่ครบเรียบร้อยเป็นปกติ ไม่มีแตกเสียหายยังคงตั้งอยู่เหมือนเดิม

คุณไพศาลจึงนึกขึ้นได้ว่า ตอนเย็นคนหนุ่มในคณะหลายคนที่ไม่เชื่อเรื่องวิญญาณมีจริง กล่าวท้าทายวิญญาณว่าถ้ามีจริงและเก่งจริง ขอให้แสดงตัวให้พวกเขาได้เห็นวิญญาณ วิญญาณจึงรับคำท้าและแสดงฤทธิ์ให้เห็นในคืนแรกเลยทันที คุณไพศาลจึงขอให้ทุกคนจุดธูปเทียนขอขมาโทษวิญญาณ และไปกราบไหว้เจ้าที่เจ้าทางที่ศาลพระภูมิบริเวณข้างรั้วบ้าน เสร็จแล้วก็กลับขึ้นไปจัดแจงปูที่นอนพักผ่อนหลับนอนกัน

แต่แล้วเหตุการณ์ไม่สงบก็เริ่มขึ้นอีก ทุกคนได้ยินเสียงมีคนเดินพื้นบ้านสั่นสะเทือน มีเสียงคนวิ่งไล่กันบนหลังคา ประตูที่ปิดสนิทลงกลอนไว้แล้ว ก็เปิดออกได้เองเสียงดังปัง แล้วมีเสียงเหมือนคนเดินเข้ามาหาคณะคุณไพศาลที่นอนรวมกันอยู่ในห้อง คุณไพศาลเป็นผู้ที่มีสติ มีขวัญดี ไม่เคยกลัวผีหรือ

วิญญาณมาก่อน จึงตัดสินใจลุกขึ้นนั่งทำสมาธิติดต่อขอให้วิญญาณมาปรากฏร่างให้เห็น เพื่อจะได้ตกลงกันให้รู้เรื่อง เพื่อขอให้อย่ามารบกวน และถ้าหากไม่ยอมจะได้ย้ายไปอยู่ที่อื่น

หลังจากคุณไพศาลนั่งสมาธิตั้งจิตอธิษฐานเช่นนี้อยู่สักครู่หนึ่ง ก็ได้ยินเสียงคนเดินขึ้นบันไดบ้านเข้ามาหาคุณไพศาล พอดีเป็นคืนที่มีพระจันทร์ส่องแสงเข้ามากระทบร่างๆหนึ่งใส่เสื้อผ้าสีขาว ร่างนั้นลอยเข้ามาใกล้คุณไพศาล มายืนห่างประมาณ ๓–๔ ก้าว คุณไพศาลพยายามมองดูหน้าก็เห็นไม่ถนัด เพราะไว้ผมยาวปิดหน้าลงมาถึงคาง เข้าใจว่าเป็นผู้หญิง เมื่อร่างนั้นลงนั่งตรงหน้าคุณไพศาลแล้ว คุณไพศาลก็ขออนุญาตให้คณะทั้งหมด ๑๒ คนหลับนอนในบ้านนี้ ขออย่าได้รบกวนแล้วจะทำบุญอุทิศกุศลไปให้ ร่างนั้นสั่นหน้าแสดงอาการไม่อนุญาต

สุดท้ายตกลงอนุญาตให้คุณไพศาลนอนในบ้านหลังนี้ได้เพียงคนเดียว คนอื่นทั้งหมด ๑๑ คนต้องย้ายออกไปนอนนอกบ้าน อนุญาตให้ใช้บ้านหลังนี้ได้แต่เพียงตอนกลางวัน ยกเว้นคุณไพศาลที่วิญญาณยินยอมให้พักอาศัยหลับนอนได้ตลอดเวลาเพียงคนเดียว ดังนั้นคุณไพศาลจึงอยู่อาศัยในบ้านหลังนี้ได้เป็นปกติ ไม่มีเหตุการณ์ใดๆเกิดขึ้น จนเสร็จงานรับเหมาที่ตกลงไว้จนถึงเวลากลับกรุงเทพฯ

คุณไพศาลได้ทราบประวัติบ้านหลังนี้โดยเจ้าของบ้านเล่าให้คุณไพศาลฟังว่า ระหว่างที่กำลังก่อสร้างบ้านยังไม่เสร็จ ช่างไม้ปีนขึ้นไปทำจั่วหลังคาแล้วพลัดตกลงมาตาย นอกจากนั้นยังมีผู้หญิงคลอดลูกตายทั้งกลมในบ้านหลังนี้อีกด้วย เมื่อบ้านปลูกเสร็จแล้วเจ้าของบ้านถูกผีหลอกตลอดเวลาจนอยู่ไม่ได้ต้องย้ายไปอยู่ที่อื่น ให้คนเช่าก็ไม่มีใครอยู่ได้เกิน ๒–๓ วัน เลยต้องปล่อยให้เป็นบ้านร้างไปเป็นเวลานาน จนถึงเวลาที่คุณไพศาลมาเช่าและได้ประสบวิญญาณมาปรากฏให้เห็นและได้นำมาเผยแพร่.

....

เรื่อง วิญญาณที่ให้คุณ

เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ศาสตราจารย์ **ดร.คลุ้ม วัชโรบล** นำมามอบให้ คุณ **ท. เลียงพิบูลย์** เขียนไว้ในหนังสือชุด **กฎแห่งกรรม** เป็นเรื่องของวิญญาณที่สามารถแสดงร่างให้ผู้อื่นเห็นและติดต่อกันได้

เนื้อเรื่องมีอยู่ว่า **อาจารย์พรรณี** เป็นอาจารย์สอนวิชาพฤกษศาสตร์ อยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้พา ศ.ดร. คลุ้ม วัชโรบล ไปพบ **คุณพรเทพี** ผู้ที่พบวิญญาณและพูดคุยกับวิญญาณด้วยตนเอง คุณพรเทพีเล่าให้ ดร. คลุ้ม ฟังว่า ภายในบ้านที่คุณพรเทพีเช่าอยู่ เดิมเป็นบ้านที่ **ร้อยตรีหญิงนิตยา** พักอาศัยอยู่ก่อน มีสามีชื่อ **คุณทัตชัย**

ร.ต.หญิง นิตยา ตายเพราะคลอดลูก ระหว่างเจ็บท้องใกล้จะคลอดไปโรงพยาบาลเอง สามีไม่ได้อยู่ดูแลภรรยา เมื่อไม่สามารถคลอดได้เอง จำเป็นจะต้องผ่าเอาเด็กออกทางหน้าท้อง แต่นายแพทย์ตามหาคุณทัตชัยเพื่อให้เซ็นยินยอมให้ทำการผ่าตัดไม่พบ จึงทำการผ่าตัดไม่ได้ เป็นเหตุให้คุณนิตยาต้องเสียชีวิต เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๑๗ หลังจากตายไปแล้ว ๑๐ วัน คุณทัตชัยขนย้ายข้าวของพร้อมทั้งบุตรสาวอายุ ๔ ขวบ ออกจากบ้านหลังนี้ไปอยู่ที่อื่น แล้วให้คุณพรเทพีมาเช่าอยู่แทน

ในคืนวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๑๘ เวลา ๓ ทุ่ม ขณะที่คุณพรเทพีกำลังอ่านหนังสืออยู่บนเตียงนอน ปรากฏว่ามีร่างของหญิงสาวเข้ามาในห้องนอนโดยที่ประตูห้องนอนปิดลงกลอนเรียบร้อย รูปร่างหน้าตาของหญิงผู้นั้นซีดเซียวแต่ยิ้มอย่างเป็นมิตร แล้วถามคุณพรเทพีว่า "เธอกลัวฉันไหม? ไม่ต้องกลัวฉันหรอก ฉันมาดี ไม่ได้มาร้าย" แล้วพูดต่อไปอีกว่า "ขอให้ไปเยี่ยมฉันบ้างซี ฉันอยู่ในโบสถ์วัดธาตุทอง เดินลงไปข้างล่างใต้ถุนโบสถ์แล้วเลี้ยวซ้ายก็จะพบฉัน ฉันชอบดอกไม้หอมๆ ฉันอยากจะบอกให้เธอรู้ว่า การงานที่เธอทำอยู่เวลานี้จะได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น และกำลังจะมีผู้ใหญ่มาพบนะ" แล้วพูดต่อไปอีกว่า "ฉันจะไปละนะ จะไปเยี่ยมลูก" พูดจบร่างของคุณนิตยาก็ค่อยๆจางหายไป คุณพรเทพีเป็นผู้ที่มีจิตใจเข้มแข็งไม่รู้สึกกลัว

รุ่งขึ้นคุณพรเทพีได้นำดอกไม้ไปที่วัดธาตุทอง เดินลงไปที่ชั้นล่างของโบสถ์แล้วเลี้ยวซ้ายตามที่วิญญาณคุณนิตยาบอก ก็พบช่องที่บรรจุกระดูกข้างโบสถ์ มีจารึกชื่อว่า "ร้อยตรีหญิง นิตยา ตาย เมื่อ ๙ มิถุนายน ๒๕๑๗" ตรงกับคำบอกเล่าของวิญญาณคุณนิตยาทุกอย่าง ต่อมาคุณพรเทพีก็ได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตรงตามที่วิญญาณคุณนิตยาบอกไว้ล่วงหน้าเช่นเดียวกัน

เรื่องนี้นับว่าแปลกประหลาด ที่วิญญาณมีความสามารถบอกให้คุณพรเทพีไปเยี่ยมที่บรรจุกระดูกของคุณนิตยาได้ถูกต้อง และสามารถทายอนาคตของคุณพรเทพีได้ด้วย จึงนับได้ว่าเป็นวิญญาณที่ให้คุณ มาเยี่ยมเยียนด้วยความปรารถนาดีต่อคุณพรเทพีผู้ที่มาอยู่ใหม่ และแจ้งข่าวดีให้ทราบด้วยว่าจะได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นได้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง.

....